

ՄԱՐՏԱՐԱԳԱՍ

SARDARABAD

AÑO III Nro. 53

BUENOS AIRES Sábado 31 de diciembre de 1977

EDITORIAL

Democracia Liberal

Queda uno solo de los tópicos que abordamos al comienzo de esta serie de editoriales, y es la **democracia**. Cerramos con este principio político la definición de una concepción democrática, liberal, armenia y cristiana.

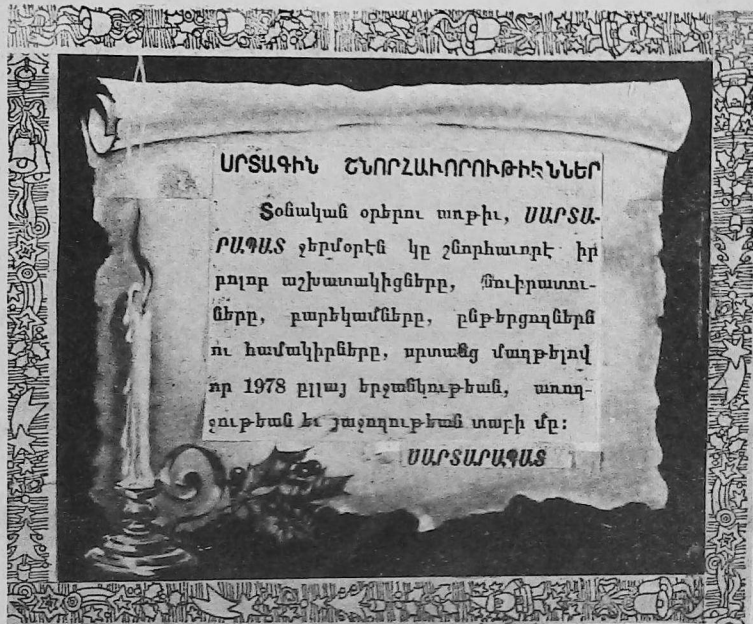
Dado el abuso de que ha sido objeto la palabra **democracia**, optamos por describir su contenido más que por hallar una definición. La base de la **democracia** es la **libertad**. Como forma política se caracteriza por la amplitud en la expresión de las ideas, sólo limitada por la legalidad; llamado al pueblo a elecciones periódicas mediante un sistema de pluralismo de partidos políticos que no se limite a la concurrencia de varias agrupaciones sino que sea una auténtica multiplicidad fáctica; que permita una posición intelectual crítica y libre de las presiones de una ideología encarnada en un determinado partido.

Política de fronteras abiertas, la **democracia** rechaza todo intento de monopolio ideológico, que a la larga conduce al **totalitarismo**; cuando un grupo político se apodera de la conducción de una comunidad y su llamado a elecciones periódicas se orienta al cumplimiento de una formalidad hueca y se traduce en un simple cambio de equipo en el poder, nos encontramos en un caso claro de **totalitarismo**, ante un régimen contrario a la **democracia**.

El régimen democrático necesita una fuerza defensiva, el ejercicio de un poder que pueda obligar a todos los integrantes de la comunidad a obrar de acuerdo con los requerimientos dirigidos al bien común. Estos objetivos de bien común sólo son reales cuando los integrantes de la comunidad cuentan con esa garantía de que sus disposiciones serán cumplidas: ese poder debe apoyarse en el consentimiento de la mayoría impulsado por procedimientos electorales. Es decir que la **democracia** supone un consenso, una concepción común acerca del ejercicio legítimo de la soberanía. Y, además, un grupo de dirigentes políticos que goce de la confianza popular y que se haga depositario de esa confianza en un compromiso de honor. El sistema democrático exige que se impida llegar al poder a dirigentes que, según las probabilidades, pretendan abolir la **democracia**; además, desde el punto de vista social, protege el desarrollo de la variedad espontánea de ideas que nazcan del ejercicio de la libertad. La imposición rígida de ideologías o de concepciones de la historia en el ámbito educacional, por ejemplo, son formas de penetración política que repugnan al espíritu democrático y revisten el peligro de preparar elementos antisociales y disolventes.

Tanto las agrupaciones declaradamente colectivistas como aquellas que tras una máscara de **anticolectivismo** pretenden ocultar su origen y la naturaleza colectivistas, son contrarias a la **democracia**. Como dice Karl Mannheim, "existe desde luego una diferencia fundamental entre el espíritu combativo de los dictadores, por una parte, que tratan de imponer a sus conciudadanos un sistema total de valores y una organización social como camisa de fuerza, y una **democracia militante**".

Damos al comienzo de esta serie que el **liberalismo** es el movimiento más vigoroso que se pueda oponer a los embates y seducciones de esas ideas; y completamos la definición: ese freno es el **liberalismo democrático**.

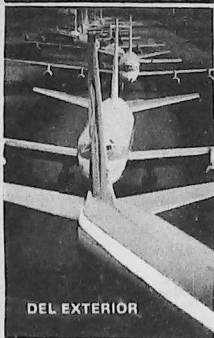
Alex Manoogian con Jimmy Carter, Presidente de los Estados Unidos

El 39° Presidente de los Estados Unidos, Jimmy Carter, con dirigentes de la Unión General Armenia de Beneficencia, reunidos en el salón Roosevelt de la Casa Blanca, el 1° de diciembre. El Presidente Carter hizo una declaración improvisada agradeciendo al pueblo armenio e invitándolo a participar de la vida pública norteamericana. Afirmó que las experiencias del pasado les han dado una significativa vivencia de lo que es la libertad individual.

El Hombre del Año en las Colectividades Armenias Latinoamericanas

(Paginas 4 y 7)

DEL EXTERIOR

ՍՓԻՒՌԱԿԱՅ ԿԵԱՆԷ

Celebración del 30º Aniversario de la Asociación Cultural Vahan Tekeyan

Conmemoró en Beirut el trigésimo aniversario de la fundación de la Asociación Cultural Vahan Tekeyan. El acto comprendió una primera parte en la que varios oradores se refirieron al magno acontecimiento, y una parte complementaria en la que se interpretaron números artísticos.

Presidió la celebración Antranig Antreassian, Director del periódico *Nor Or* (Nuevo Día); las

palabras de apertura y la conducción del programa estuvieron a cargo de Hampartzum Kumruian, Presidente de la Asociación. En sus palabras iniciales, Kumruian dijo acerca de la importancia nacional de la institución y recordó que ésta nació en los doloridos días de la postguerra — después de la segunda conflagración mundial —, en 1947, en circunstancias en que un

grupo de jóvenes inteligentes y cultos, decidieron fundar esta asociación con una clara visión de sus objetivos y con programas precisos y concretos. "En realidad, el surgimiento de la misma — dijo — era un reclamo de la nacionalidad". En ese tiempo se había interrumpido la repatriación de los armenios, estaba en su punto álgido la guerra fría y entre estos dos factores, el pueblo armenio atrave-

futuro.

En nombre de anteriores dirigentes habló a continuación Onnig Sarkisian, quien subrayó el valor de la obra cultural de la institución, afirmando que en la diáspora no hay para la nacionalidad armenia otra labor que la cultural.

Después habló Beatriz Tavitian, dirigente de la Asociación, quien se refirió al papel que corresponde a la mujer en la obra institucional. Al término

● Onnig Sarkisian y Antranig Antreassian.

saba una época difícil, y la fundación de la institución significó un motivo de brillo y esperanza para toda la nacionalidad. Después de Beirut fueron fundadas filiales en Atenas, Alejandría, El Cairo, Los Angeles, Aleppo, Buenos Aires, Córdoba, Amman y Montreal. Fué un auténtico puente dorado entre Armenia y la diáspora y hoy vemos con orgullo el pasado vivido, — agregó Kumruian — y atisbamos con seguridad hacia el

del acto habló Antranig Antreassian, quien felicitó a los fundadores por su sentido visionario y deseó que la Asociación continúe su operatividad y que siga guardando el espíritu armenio y las tradiciones. Acto seguido se entregaron medallas a los servidores de la institución y se desarrolló un programa artístico. Cerró el acto Hampartzum Kumruian, aplaudiendo calurosamente por los asistentes.

● Habla Hampartzum Kumruian

DESDE EREVAN

Los Premios de los Certámenes Nacionales Armenios

Fueron distribuidos los premios correspondientes a los certámenes nacionales armenios, que son los siguientes:

CULTURA

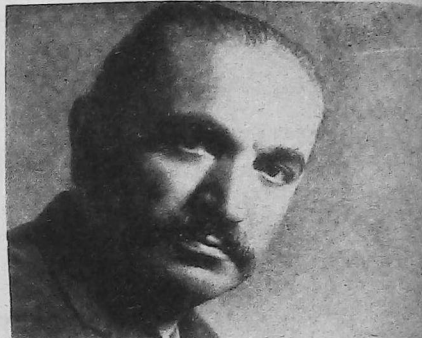
Sero Janzatian — por su libro *Tres años y doscientos noventa y un días*, reeditado ya por segunda vez; una parte de esta obra fué traducida al inglés y publicada por un diario de los Estados Unidos.

LITERATURA

Vahagn Tavitian — por su obra *Lirica*, antología de poemas líricos; con profunda inspiración, este autor canta a la nostalgia, al amor, al sueño, a la primavera y a la tierra armenia. Tavitian es uno de los mejores poetas actuales de Armenia.

PINTURA

Hagop Hagopian — Por su colección de pintura denominada *Mi país*, de la cual fueron seleccionados cuatro cuadros que llevan por nombres *Primavera*, *Quiétude*, *Avenida* y *Vina*, que representan a la naturaleza del paisaje armenio. Hagop Hagopian es el único pintor de Armenia cuya temática se dedica a realzar y ennoblecere elementos rústicos de la naturaleza como las rocas, por ejemplo.

Sero Janzatian

MUSICA

Aved Derderian — compositor, autor de *Tercera Sinfonía*; su obra podría calificarse como una escultura lírica—filosófica, en la cual están contenidos sus pensamientos y sentimientos personales. Este compositor ha comenzado una nueva obra sobre la poesía de Kevork Emin.

INTERPRETACION MUSICAL

Jean Der Mergherian — Por su labor concertística desarrollada entre 1976 y 1977, recorrió países extranjeros como la Unión Soviética, Yugoslavia, Argentina y Venezuela. Este joven es muy conoci-

do va en nuestro medios por su calidad interpretativa, que demostró en los conciertos brindados hace pocos meses.

CINE

Ara Vahuni — Director de cuatro películas premiadas: *El telón no baja*, *Eco de un lejano silbato*, *Arbol de linaje*, y *Llamado*, filmadas en estudios de Erevan, dedicadas a la historia del país y a las creaciones populares.

URBANISMO

Ardzvin Krikorian y Sarkis Nazarian — Arquitectos autores del plan de conservación de espacios verdes y fuentes de Erevan.

● Paisaje IV, de Hagop Hagopian.

ARARAT

SOCIEDAD COOPERATIVA DE CREDITO LTDA.

SAN PABLO

Copa Armenia Encerrou-se com Sucesso

A COPA ARMÊNIA, organizada pelo Grupo de Jovens Armenig da UGAB, foi encerrada domingo, 4 de dezembro. Os jogos finais que concideram com as eleições para diretoria da entidade começaram às 15.00 hs. e sua disputa animada estendeu-se até 21.00 hs., revelando os campeões. O clima de fraternidade com que tudo começara duas semanas antes, no mesmo

ARMENIG, "Familia Benjamin Dishtchekenian"; 3º JEA; 4º UJA.

TENIS DE MESA DUPLAS FEM.: 1º ARMENIG, "S. B. C. Marachá"; 2º MARACHA, "Elisa Der Bedrossian"; 3º JEA; 4º UJA.

TENIS DE MESA DUPLAS MASC.: 1º MARACHA, "Jornal Saradabad"; 2º ARMENIG, "Andrea Bazarian Vosqueritchian"; 3º JEA.

Haroutiounian"; 3º UJA; 4º JEA.

FUTEBOL MIRIM: 1º ARMENIG, "Reinaldo Rezende"; 2º MARACHA, "Ochin Mosditchian"; 3º JEA; 4º UJA.

FUTEBOL EXTRA: 1º ARMENIG, "Carla Bazarian"; 2º JEA, "Hampartum Sapadjan"; 3º MARACHA; 4º UJA.

TAULI: 1º MARACHA, "Aida Siririan"; 2º ARMENIG, "Ana Siririan"; 3º JEA; 4º UJA.

Os participantes da União da Juventude Armênia mereceram e ganharam o Troféu Disciplina e o Armenig recebeu das mãos do Com. André Jafferian o Troféu do Campeão da Copa Armenia.

No entusiasmo final um coro improvisado cantou Yerevan-Yerepuni e a UGAB agradeceu a todos que tornaram possível, mais uma vez, a COPA ARMÊNIA. Foi uma vitória da Colônia.

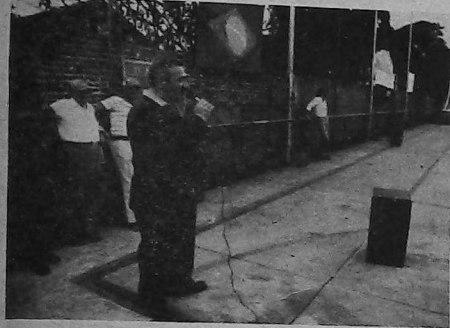

● UJA e JEA futebol.

América do Sul, que se encontrava em São Paulo. E em nome da UGAB, falou o presidente, Comendador André Jafferian.

Mais de 200 pessoas assistiram às primeiras batidas, ao som alegre de batedoras. Foram disputados:

Vôlei Feminino. Marachá X Igreja Evangélica. Futebol Mirim. Marachá X Armenig.

● As palavras do Avedis Nalbandian Secretario Geral da UGAB para a América do Sul.

local, persistiu até o fim e então, atletas, representantes das quatro entidades participantes, o presidente do Conselho Central, Com. José Dishtchekenian, o presidente da UGAB, Com. André Jafferian e os doadores dos troféus foram convidados à quadra, e, em meio de muitos aplausos, foram entregues os mesmos.

Segue a lista da classificação final, com a relação dos troféus para os primeiro e segundo colocados:

TROFÉUS

TENIS DE MESA FEM. SIMPLES: 1º JEA - Jovens da Igreja Evangélica Armênia, "Kirkorian Mikaelian"; 2º MARACHA, "Grupo de Jovens Armenig"; 3º ARMENIG; 4º UJA - União da Juventude Armenia.

TENIS DE MESA MASC. SIMPLES: 1º MARACHA, "Yacub Miksian"; 2º

● Marachá, campeão, com Sr. José Dishtchekenian

4º UJA.

XADREZ: 1º UJA, "Jean Daniel"; 2º JEA, "Yerevan"; 3º MARACHA; 4º ARMENIG.

VÓLEI FEMININO: 1º ARMENIG, "Diran Siririan"; 2º MARACHA, "Kevork Der

é Tempo de Copa

Domingo 20 de novembro, a tarde, foi inaugurada na UGAB a III COPA ARMÊNIA, uma competição esportiva entre as

diversas entidades da colônia, seus times e associados, que vem sendo realizada pelo Grupo de Jovens Armenig da UGAB de São Paulo, desde 75. Os convidados participantes são Marachá, União da Juventude Armênia da Associação Cultural Armênia de São Paulo e os Jovens da Igreja Central Evangélica Armênia. Respectivamente, os srs. Paulo Abrikian, Carlos Guevoghlian e Arsen Bilezikdjan falaram em

● Equipes de Marachá e Armenig futebol.

● As equipes do UJA e JEA

Futebol de Salão, UJA X Armenig e Tauli.

Durante os três fins de semana da duração da COPA, serão ainda realizados, paralelamente, jogos de Tenis de Mesa e Xadrez.

Este ano, por iniciativa dos participantes, foi implantado o sistema de rodízio: os jogos são realizados, alternadamente, nas dependências das entidades participantes.

O final com troféus está marcado para domingo, 4 de dezembro.

Para a ocasião, espera-se a presença de uma equipe da Associação Armênia Monte Ararat do Rio Janeiro, para um jogo amistoso, fora do torneio.

MONTEVIDEO

El 11 de diciembre fue celebrado el segundo aniversario del Hogar de Ancianos Armenios; esta obra, dedicada a los ancianos para brindar calor espiritual y ambiente de familia a los hombres y mujeres armenios que lo necesitan y que van cumplido su etapa de productividad activa, es de la más elevada calidad humanitaria y además de nuestro aplauso merece el apoyo material indispensable para vivir y crecer.

● El Hogar de Ancianos Armenios, ubicado: en Dr. Carlos Ma. de Pena 4240.

SEGURIDAD EN SEGUROS

- ACCIDENTES DEL TRABAJO
- ACCIDENTES PERSONALES
- AERONAVEGACION
- AUTOMOTORES
- CRISTALES
- GANADO
- GRANIZO
- INCENDIO
- ROBO
- PERDIDAS DE BENEFICIOS
- RESPONSABILIDAD CIVIL HACIA TERCEROS
- RIESGOS VARIOS
- TRANSPORTES TERRESTRES Y MARITIMOS
- VIDA (Colectivos e Individuales)

SUIZO ARGENTINA
COMPAÑIA DE SEGUROS S. A.

Méjico 42 - 57 - 57 - 77 Plaza - T.E. 30-6071/8
Buenos Aires
Sucursales en Tucumán y Córdoba

ESPIRITU de NAVIDAD

Vivimos días de futuro. Nuestra vista se posa sobre el camino a seguir. Y antes de continuar la marcha exponemos las ambiciones que alienta nuestro periódico: intérprete del sentir de los armenios.

En primer término, venimos, agradecidos, a depositar una ofrenda de reconocimiento hacia nuestros países adoptantes que con tanta benignidad permiten a nuestras colectividades vivir, crecer y multiplicarse. A la República Argentina, a la República Oriental del Uruguay, al Brasil y a Chile deseando vividamente que prosigan por el camino ancho y luminoso que les señalan los prohombres de la nacionalidad.

Aspiramos a que en 1978 las mujeres de nuestras colectividades asuman la alta responsabilidad que les señala su destino como conductoras de las tradiciones y de las creencias religiosas en la familia, que impongan el sello cristiano en las almas de sus hijos, con el ejemplo primero después con la palabra rectora y por fin con el esfuerzo que entrana el acercarlos a la Iglesia. La mujer armenia debe conocer el contenido de la doctrina de Cristo no solo para sí, sino también para la educación de sus hijos.

Que aumente el número de escuelas armenias y que sus aulas contengan creciente cantidad de alumnos, que se eleve el nivel de preparación de nuestros docentes pues la escuela es el bastión donde se nutre a las raíces de la herencia nacional a través del idioma, la forma más significativa de su cultura.

Que las actitudes de los adultos despierten la admiración de las generaciones jóvenes, de tal manera que éstas acepten seguir por la huella de aquéllos; repugna a la juventud toda forma de resentimiento y todas las máscaras que encubren a la envidia.

Que impere la libertad de conciencia en las relaciones interindividuales e intergrupales, el espíritu liberal crea las condiciones óptimas para la vida en común y la opresión de las banderías reseca y obstruye sus posibilidades de productividad. Que vivamos todos, sin exclusiones, sin tachas inexplicables, que reine la diversidad de ideas sobre la base de una pacífica coexistencia, respetuosa y absuelta de violencias morales y verbales. Que las ideologías se sometan a la ética y al sentido humano. Debe ser como una carrera, entre dos o más contendientes que persiguen la misma meta siguiendo itinerarios diferentes, pero con tal altura moral que, en caso de desfallecimiento de uno de ellos, los demás sepan sacrificar su propia victoria en aras de una altruista cooperación con el adversario amonorado. Porque cada organización debe comprender que las demás también son parte de la comunidad aunque no conculquen acerca de los procedimientos a seguir para el logro del bien común. Que el triunfo de uno sea considerado triunfo para todos y la desgracia de uno sea sufrida igualmente por los rivales como por los adeptos. Que se conserven usos sociales permanentes como el saludo sincero, la crítica formulada en términos de medida y que denote que realmente se desea una corrección y no una gozosa indicación ante terceros de la falla del adversario.

Que se alienten las facultades creativas que nacen del genio nacional y que éstas, a su vez, emulen el surgimiento de paralelas creaciones en las demás organizaciones

Por último, que brille en lo alto, junto a las demás naciones de la Tierra, la grandeza de Armenia. Que nuestros hermanos de la Madre Patria continúen construyendo, esforzados, el país amado al que un día glorioso se reunirán las tierras inhumanamente aisladas del tronco paterno, y que nuestra generación llegue a ver al Ararat dentro de las fronteras impresas en los mapas por la política internacional.

Prontuario armeno

SAHARA KABAD

1. Vac. de la Prop. Int. N° 1301.343 Redacción y administración
4. Niceto Vega 4779 1414 - Buenos Aires

Plan Mensual en Argentina \$300. Uruguay N\$4

Annual subscription rate US\$ 30.

MISAK KOUYOUMDJIAN

El Hombre del Año en las Colectividades Armenias Latinoamericanas

Misak Kouyoumdjian nació en 1900, en Dikranaguerd; cursó sus estudios primarios en la Escuela Nacional de su ciudad natal. Al perpetrarse el genocidio de 1915 perdió a toda su familia y con ella las propiedades obtenidas con el trabajo y el ahorro. Entre 1921 y 1929 trabajó en el orfanato Kelekian de la UGAB, en Deir-el-Zor en funciones contables y simultáneamente completó sus estudios en el mismo establecimiento, al tiempo que crecía con el ideal de Parecorzagan. En 1930 emigró al Uruguay y desde los primeros días e incesantemente hasta hoy colaboró y colabora con las finalidades y realizaciones de la Unión General de Beneficencia. Después de consolidar su situación

económica personal, contrato matrimonio con Arpiné Keulelian, quien siempre lo secundó en todas sus ambiciones y propósitos; ayudó con medios y con su aliento benefactor a la compra del solar ocupado actualmente por el Centro Armenio de Montevideo; cooperó en la construcción del templo San Nersés Shnorhali de la Iglesia Apostólica Armenia y del Centro Cultural Armenio de Montevideo.

Una de sus recientes obras patrióticas es la proyección y construcción de la Escuela de la UGAB, centro educacional de la colectividad armenia del Uruguay. A pesar de los deseos de la Comisión Central de la UGAB, de poner

su nombre al establecimiento por él creado y erigido, nuestro Hombre del Año 1977 no aceptó, y en un gesto que lo enaltece, prefirió que se la denominara Nubarian, en homenaje al fundador de la UGAB, como consecuencia de este acto de humildad y grandeza, la Comisión Central de la Institución confirió el título honorífico de Socios Benefactores a los esposos Kouyoumdjian.

Otra de sus realizaciones de los últimos tiempos y bajo el lema **Mente Sana en Cuerpo Sano** es la construcción del Gimnasio de la UGAB, el cual será objeto de una imponente inauguración en marzo de 1978.

En 1976, en reconocimiento por su labor en beneficio de la nacionali-

dad. Su Santidad el Catholico Vazkén I, lo honró con el título de la Orden de San Gregorio el Iluminador, en el grado más elevado.

El sr. Misak Kouyoumdjian realiza su OGBA a través de la UAB; sin embargo su labor filantrópica y patriótica no se limita a esta institución sino que se proyecta en bien de toda la vida nacional armenia del Uruguay, principalmente, mediante la realización de trabajos que se llevaron a cabo después de 40 años de haber permanecido sin concretar. Toda la colectividad armenia del Uruguay está a su lado, adherida a él y a su función paternal, que cumple a través de las instituciones.

● La Subcomisión de Damas de la UGAB desarrolló actividades de Taller de Costura durante el año 1977, que continuarán el año próximo. En la foto, un grupo de señoras en plena labor.

● Gozando de la pileta

EL 19 de diciembre, Agop Kertikian — acerca de cuyos triunfos hicimos referencia hace poco — fue galardonado con el premio Olimpia de Plata, por ser el deportista más destacado en el año en su especialidad, el billar a tres bandas.

● El Centro Médico Armenio agradece la valiosa colaboración brindada por las Comisiones Directivas de las instituciones y por las personas que de diversas maneras contribuyeron al éxito del avant premiere realizado a total beneficio de la Institución médica.

● El 15 de diciembre se reunieron en el Salón Sarkis Benklian los colaboradores de la UGAB integrantes de las diversas ramas institucionales con el objeto de despedir al año 1977, con un asado: a los postres hizo uso de la palabra el presidente de la Institución, José Youssefian quien hizo un balance de la obra realizada en los últimos doce meses. A continuación hablaron otros oradores quienes se refirieron a la acción desarrollada por el campo a su cargo, destacándose el

Presidente Honorario de la UGAB, quien destacó la importancia de la construcción del Complejo Social-Educacional Alex Manoogian.

● En la iglesia de Surp Hagop de Valentin Alsina se celebró una misa el 18 de diciembre, estando el oficio a cargo de Mons. Abadian; después de la misma fue ofrecido un madagh.

● El 21 de diciembre la Unión Compatriótica Armenia de Marash despidió al año que termina con una cena en cuyo transcurso fueron presentados los dos nuevos conjuntos infantiles que enriquecen a la activa institución: el coro dirigido por Maria A. de Manuchakian y el grupo de danzas a cargo de Mirta Vartanian de Khatcherian, secundada por Isabel de Kalydjian. Charles McIver dijo: "Cuando educáis a un hombre educáis a toda una familia".

Estos dos ramilletes de mujeres son una garantía de futuras familias armenias, por lo que

felicitamos a sus promotores. Al promediar la celebración habló la Sra. Hairanush D. de Balian quien ratificó con su mensaje sus condiciones de inteligente dirigente. La cena, muy bien organizada, concluyó con la actuación del conjunto Tatul Altunian, con participación de nuevos y valiosos elementos jóvenes.

● El 25 de diciembre, en el Campo Recreativo Aldebarán, de la UGAB, el Consejo Directivo de la Institución ofreció un almuerzo al Sr. Haig Emirian y a su esposa, como despedida por su próximo viaje a los Estados Unidos. En el marco paradisíaco de la quinta con pileta de la UGAB, la comida transcurrió con caracteres familiares y ante el espectáculo de numerosos asociados que gozaban de las instalaciones del lugar. El viaje del Presidente Honorario de la UGAB trascendió rápidamente entre sus amistades, quienes participaron de la amable reunión.

LO ACONTECIDO

BODAS DE ORO PROFESIONALES

● Como lo adelantáramos en números precedentes, en 1927 recibía su diploma de médico el Dr. Onnx Toros, primer facultativo de la colectividad armenia de la Argentina recibido en la Universidad Nacional, sólo precedido por su hermano Angel, quien falleció. Al cumplirse los cincuenta años de ese acontecimiento, sus compañeros profesionales y sus alumnos se reunieron para agasajarlo. El Dr. Onnx Toros tiene dos hijos: Nora T. de Arslanian e Iván, estudiante de Ingeniería.

NUOVO ALBUM DE ARTURO

● El cantante Arturo Kouyoumdjian ha publicado un nuevo álbum, compuesto por dos discos, grabados en vivo: uno de ellos contiene las canciones Azk Parrabanz, Vana Dzo, Kinedun, Zepiuri Nman, Mama, Lelili, Iari Nman, Iaris y Oda a mi tierra: el otro, A mi padre, Herosneri Guenatze, Ies im sirde, Veratartsir, Armenian Hoghe, Pandis Trneré, Kars y Erevan Erepuni. Puede ser adquirido en la sede de UGAB, Acevedo 1322.

BAUTISMOS

● Fue bautizado Gastón Rodrigo Tcholakian, hijo de Miguel Tcholakian y Elisa Safarian de Tcholakian; fueron padrinos Jorge Kidjekuchian y Mirta Panossian de Kidjekuchian.

● Diego Mihan Safarian, hijo de Mirta Djeredjian y de Pablo Mihan Safarian, fue bautizado siendo sus padrinos Elisa Basmadjian de Safarian y Pablo Safarian. Los abuelos maternos de Diego son Vredjuht de Djeredjian y José Djeredjian y los paternos Rosa Andonian de Safarian y Jorge Safarian.

● El 11 de julio alegró a la familia Balian el nacimiento de mellizos, quienes acaban de ser bautizados; son Barbara Elisabet, cuyos padrinos fueron Maria Rosa Emirian de Kalydjian y Jorge Kalydjian; y Juan Ignacio, de quien fueron padrinos Rosita Youssefian de Balian y Alberto Balian. Los bautizados son nietos de Hairanush D. de Balian y de Berdjuhi Y. de Emirian y Haig Emirian.

DONACIONES

A SARDARABAD
Al cumplirse el octavo aniversario del fallecimiento de Nersés y Dikran Guezikaraian:

Aram Guezikaraian y Flia. \$ 10.000
Eduardo Guezikaraian y Flia. \$ 10.000
Jorge Guezikaraian y Flia. \$ 10.000
Jacobo Bojiosian y Flia. \$ 10.000

El Dr. Sarkis Balassanian y sus hijos, al cumplirse cuarenta días del fallecimiento de su esposa y madre, Alicia A. de Balassanian donan a:

Iglesia Catedral San Gregorio el Iluminador \$ 100.000

Unión General Armenia de Beneficencia \$ 100.000

SARDARABAD \$ 30.000
Sharyum \$ 30.000
Armenia \$ 30.000
Nor Hadjin \$ 30.000
Itto. Marie Manoogian \$ 30.000
Itto. Educacional Jrimian \$ 30.000
Escuela Bakchellian \$ 30.000
Itto. Mekhitarista \$ 30.000
Itto. S. Gregorio el Iluminador \$ 30.000
Escuela Arzruni \$ 30.000
Escuela Armenia de V. López \$ 30.000

Las donaciones deben ser retiradas de la sede de UGAB, Acevedo 1322.

RECIBA AL NUEVO AÑO EN EL CAMPO RECREATIVO ALDEBARAN, DE LA UGAB

DOMINGO 1º de ENERO de 1978

RUTA PANAMERICANA - KM 38²⁰⁰

BENAVIDEZ

ASADO - PILETA - JUEGOS

1978 CONMEMORACION del CENTENARIO del NACIMIENTO del POETA ARMENIO VAHAN TEKEYAN

INSTITUTO PRIVADO
MARIE MANOOGIAN
de la Unión General Armenia
de Beneficencia
REALICE CON NOSOTROS LO QUE UD. SIENTE PARA SUS NIÑOS

ABIERTA LA INSCRIPCION: ACEVEDO 1322, CAPITAL
DE LUNES A VIERNES DE 10 a 12 hs.

Գեղեցիկ և արդենաբար սովորութիւն թնէ է, ամէն տարւուայ վախճանին, յետա-
դարձ աշխարհ մը նետել տնցող տարուայ
ընթաց յանդիմանութիւններու և ձախողութիւննե-
րու վրայ, և ձրագրել քաղիքի ընկերները: Ա-
սիկա, մարդկութեան յատկացած գրական-
կաններէն մէկն է, որ բարձրախոսութեամբ ար-
մատացած է հայ ժողովուրդի մէջ: Եւ զոր-
ձագրուի անհատի թէ ընտանիքի կողմակե-
պութեան թէ միութեան կողմէ:

Բացի Լիբանանահայութենէն, հայ ժողո-
վուրդը 1977 թուականին թէ՛ Հայրենիքի և
թէ՛ Սփիւռքի մէջ համեմատաբար խաղաղ
կեանք մը ապրեցաւ: Իսկ Լիբանանահայու-
թիւնը փրկուեցաւ քաղաքացիական պատերազ-
մի տրանսֆերէն, ռուսական թիւով զոհեր և
նիւթական ու բարոյական կորուստներ տա-
լով: Սփիւռքի մէջ կեդրոնացած հաշուետու
մարմին մը չլուրջութեան պատճառով, չենք
զիտեր թէ 1977 ընթացքին քանի՞ հայ ծնաւ,
մահացաւ և ձուլուեցաւ: Քանի ընտանիքներ
բնեցին «աւետանց երկրի» ճանապարհը: Մի-
այն դիտեր թէ բոլոր հայկական վարժարան-
ները չարունակեցին իրենց հայապահպանման
միջոցը, նոր պղծութիւն և ակումբներ հիմնե-
լեցան, զիբեր հաստատութիւնացան և հայ մա-
մուլը չարունակեց իր ընթացքը:

Անցնող տարեշրջանին, կիլիկիոյ Աթոռա-
կից - Կաթողիկոսի ընտրութեան օրերուն աբ-
ստանուած ճառերը և տրուած խոստումնե-
րը, նոր յոյսեր ներշնչեցին բոլոր հայութեան
Պատմասխանատու մարդիկ, համեքաշխուսեան
նպատակու համար, քարացած մտայնութիւն-
ներ չըջախոխեցին: Մինչ այս յանկարծակի,
բայց քնահատիկ քայլեր կ'առնուէին, ուրիշ
վայրերու մէջ, անբաղաճական մարդիկ, դի-
մամսաւոր երկրներով ապարդիւծօրէն փոր-
ձեցին յոտակալած ջուրը պղտորել:

Հ. Բ. Ը. Միութիւնը բոլորից հիմնա-
դրութեան 71րդ տարին: Տարեշրջանի ընթաց-
քին մօտաւորապէս երեք միլիոն տղար յատ-
կացող սփիւռահայութեան, և Միութեան
Յիկանա Նախագահ, Տիար Ալեք Մանուկեանը
յուզում տուածանոց ճառով մը փափաք յայտ-
նեց իր աչքերը չփակել յիսուն միլիոնի չափը:
Մայր պումար տեսնել յիսուն միլիոնի չափը:

1977ին, Սարտարապատ և զայն հողանո-
ւորող կազմակերպութիւնը չարունակեցին
համերաշխութիւն գործող և սերմանել հա-
յու: Ամերիկայի գաղութներուն մէջ: Գրաւոր
թէ բռնաւոր, փորձեցին երբեմնի միասնա-
կանութեան ուղին վերականգնել և ազգային Մե-
դիա փոխանցել երեսուսրոր սերունդին: Ու-
րիշ կողմիկու տաղանդները, աչքն ու ձգիւն, ըն-
դունդուն տալածութիւն պատճառող խառն
ընկալումներով - հեղինակով, ընդգլումով եւ
կոտակումով: Սարտարապատ յինուելով ազգա-
յին չափը հետապնդող իր գաղափարականին
և փոռած ըլլալով իր ողբերգած քաղաքակա-
նութեան, ինչ մը նոյնիսկ չէղեցաւ իր ըն-
թացքին և յատկեկայ տարի եւս, մտտօճօքն
և հասկոնելու անկախութեամբ պիտի շարու-
նակէ իր արնիւ հայրենակներու իրադրութիւնը:

Տարին զոր կը թեւակոխենք, լի է իր-
աճահայացողութեան միջոցաւ ստեղծող ա-
ռիթներով: Բաւ է որ կասկածամիտ չըլլանք,
գերակայութեան տղի լուսնանք, անձնական
չափերը չընթալանք և հարցերը դիմակա-

Կիրակի, 25 Դեկտեմբերին Հ. Բ. Ը. Մի-
ութեան զբօսաշրջին, ըստ սովորութեան նորէն
ընտան էր անդամներէ և համակիրներէ բաղ-
կացած խումբներով քաղաքացիական մը: Ժո-
ղովուրդը հաւաքուած էր հանգստանալու,
զուարճանալու և բարի ճանապարհ մղութիւն
Հ. Բ. Ը. Միութեան Պատուոյ ստանալու,
Պրն. Հայկ Խմբանին և իր օղնիւ տիկնոջ:

Արդարեւ, Հ. Բ. Ը. Միութեան վարչու-
թիւնը, զեղեցիկ դաղափարք յղացած էր Տէր
և Տիկին Խմբաններու հրաժեշտը հաւաքոյ-
թը կազմակերպել զբօսաշրջին մէջ, Խմբան

ամուր հակառակ իրենց զբաղուածութեան,
տակաւն մեծապէս կ'օժանդակին վարչու-
թեան ինքնաբերական և ընկերային ձեռնարկ-
ներուն:

Մօտ օրերս կը մեկնին Հեւսիսային Ամե-
րիկա, հանդիպելու համար Հ. Բ. Ը. Միութեան
ցիկանա Նախագահ, Տիար Ալեք Մա-
նուկեանի հետ:

Վարչութիւնը պատրաստած էր յատուկ
հիւրասիրութիւն մը, որու ընթացքին եղան
բաժակաճառեր և բարի ճանապարհի և վերա-
դարձի բարեմաղթութիւններ:

Ինք դիմողութեամբ և հաճութեամբ:
Ապրիլեան Եղեռնի 63րդ տարեկիցը, Սարտա-
րապատ Հերոսամարտը պանծալի 60րդ տարե-
դարձը, Մայիս 28ի սիրայի 60րդ տարեդար-
ձը, քանի հափադաններու 63րդ տարեդարձը,
հայ բանաստեղծութեան իշխան, Վահան Թէ-
քեանի ծննդեան հաբիւրանակը և մայր հայ-
րենիքի 58րդ տարեդարձը ուղեկալ առիթներ են
Հարա Ամերիկայի գաղութներուն մէջ եւս
վերջնականօրէն հաստատելու միասնականու-
թեան և համերաշխութեան ողնի և զործնա-
կիրպր:

Լիբանանահայութիւնը միացաւ դիմակա-
լելու համար հորձանի տաղանգը:
Միթէ՞ ձուլումը հորձանիչ չէ հայու-
թեան համար:

Փամն է որ հայութեան մեծամասնութեան
եղանները իրականանան:

Պարզ գրեցինք, որպէսզի հասկցուի
Շնորհաւոր Նոր Տարի և Մ. Միւսկը

Գեղեցիկ աւանդութիւն մը դարձած է
այլեւս տեղույս Հ. Բ. Ը. Միութեան ամա-
վերջի առժամեայ հրաժեշտը հաւաքոյթը: Ե-
րեկոյի նպատակն է մեծարկ տարեշրջանի ըն-
թացքին միութեան և վարժարանի աշխատանք-
ներուն և զործունէութիւններուն իրենց հաս-
րակական աշխատանքներով օժանդակողներուն
և հպատակներուն, ինչպէս նաեւ նորակա-
լական երախտագիտութիւն ցուցարկել: Մի-
ութեան պաշտօնէութեան:

Այս տարեշրջանի հաւաքոյթը տեղի ու-
նեցաւ Հիւրդարթի, Դեկտեմբեր 15ին, Մար-
դիս Պէնիկլան սրահին մէջ: Մօտաւորապէս 150
անձերու պատարկեցին վարչութեան անդա-
մները: Երկրթներ ունեցան Հ. Բ. Ը. Միութեան
Պատուոյ Աստնապետ, Պրն. Հայկ Խ-
մբան և վարչութեան ատենապետ Պրն.
Յովսէփ Եուսէֆեան, որ իր խօսքի մէջ նեց
տարեշրջանի ընթացքին կատարուած մշակու-
թային, ընկերական և կրթական ձեռնարկնե-
րը, զորունակութեամբ հաստատեց թէ զա-
ղութի մէջ ամենաշատ ձեռնարկներ կազմա-
կերպող միութիւնը եղած է Հ. Բ. Ը. Միութիւնը,
և միջոց ներկաները որ յառաջիկայ տա-
րեշրջանին ալ աւելի եռանդուն մասնակցու-
թիւն բերեն բոլոր զործունէութիւններուն:

Պրն. Յ. Եուսէֆեան շնորհակալութիւն
յայտնեց բոլոր պատճեններուն, ինչպէս
նաեւ տեղույս Մեան, Շարժում և Սարտարա-
պատ թերթներուն, Հ. Բ. Ը. Միութեան զոր-
ծունէութիւններուն արձագանք հանդիսանա-
լուն համար:

Ազգային երգերով երկոյթին իրենց բա-
ժինները բերին փոքրիկն Անի Հայրապետեան
և Վահրամ Հայրապետեան, Տիկին Էլմա Բէ-
շէրեան և Նահապետ Նահապետեան:

Հ. Բ. Ը. ՄԻՈՒԹԵԱՆ

ՄԱՐԻ ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ ՎԱՐՇԱՐԱՆ

ՏԻՊՈՐ ՄԱՆԿԱՊԱՐՏԷԶ

Բաղրոյ, Կոկոս և Եղեռնի դասարաններ

ՆԱՆԱԿԻԹԱՐԱՆ

Առաջին, երկրորդ և երրորդ դասարաններ

ԵՐԿՐՈՐԴԱԿԱՆ

Լիւի դառնըացք

ԲՈՂՈՐՈՎՈՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒՈՐՏ

Շտապեցէք արձակադիւն ձեր գաւակները

Երկուսորդին մինչեւ, Ուրբաթ մամը 10 - 12

ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏԻ ԱՐՁԱԿԱՆԳԸ

Սիրելի Բնիկը Խմբագիր,
Ներփակ կը գտնէք 1000 տղարի չէք մը
նր կը ներկայացնէ իմ նուիրատուութիւնը
Ձեր ապօգուտ թերթին: Ուսկի մամուլը ա-
մենաբերեք աղբարհանքան զեղեցիկ գիր մը
կը կատարէ, և ամէն աղնիւ հայու պարտաւա-
նութիւնն է հիւսթալէս և բարոյայակ օժան-
դակել այդ մամուլին: Ահա այդ նպատակա-
ւոր կ'ուղարկեմ իմ նուէրս Ձեզի:
Բնիկական սիրալից գրապոյթներով
ՆՈՐ ԳՐԻՊՈՐԵՆՆ
ՏԻԲԵՐԵՐ - ՄԻՆԻԿԸ

ՄԻՍԱՔ ԳՈՒՅՈՒՄՃԵԱՆ

ՍԱՐՏԱՐԱՊԱՏ, ույսուհետև ամեն տարուայ աւարտին, պիտի ընտրէ Հա-
րաւային Ամերիկայի Հայ գաղութնե-
րու Տարուայ Մարզը: Թերթիս վար-
չութիւնը իր որոշումը պիտի հիմնաւո-
րէ տարեշրջանի ընթացքին ազգապահ-
պանման, համեմատութեան եւ մի-

ասնականութեան առաւել եւս ստա-
րողներու, ինչպէս նաեւ տղային եւ
եկեղեցական մարդերէ ներս ցուցարե-
րուն՝ յատկանշական, նիւթական եւ
բարոյական ծառայութիւններու վրայ:

ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Ս Գրիգոր Լուսաւորիչ շքանշանակիր
Տիար Միսաք Գոյումճեան

Պրն. Միսաք Գոյումճեան, Հարաւ
Ամերիկայի բարերար եւ Մոնթէվի-
տէոնայ գաղութի Հայրը, ծնած է Տիգ-
րաւակերտ, 1900 թուականին: Նախնա-
կան ուսումը կը ստանայ տեղւոյն ազ-
գային վարժարանին մէջ: 1915ի եղեռ-
նի՝ սարսափելի օրերուն կը կորսնցնէ
իր ամբողջ բնութիւնը քիչ Նօրենական
հարստութիւնը, եւ ըստ օրերու նը-
ման կ'աշտաքսուի Կիւիտը:

1921-29 թուականներուն որպէս
հաշուաւար կ'աշխատի Հ. Բ. Ը. Միւ-
թեան Տէր Զօրի ֆելիկեան որբանոցին
մէջ, միեւնոյն ամանակ ամբողջացը-
նելով կիսատ թողաց իր ուսումը: Պա-
տանկեան եւ երիտասարդական տարի-
ները կ'անցընէ Բարեգործականի շուն-
չի տակ եւ այնտեղ է որ վերջնականա-
պէս կը կազմաւորուի իր ազգային դի-
մագիծը:

1930ին, ուրիշներու նման պան-
դրիստութեան ցուպը ձեռքին կը հասնի
Ուրուկուայ եւ էլ ինչ հաստատուի այն-
տեղ: Այդ թուականէն ի վեր անվերա-
պահ աջակցողն ու մղիչ ուժը եղած է
Հ. Բ. Ը. Միութեան եւ գաղութին:

Իր նիւթական վիճակը բարելաւե-
լէ ետք կ'ամուսնանայ Օրդ. Արփինէ
Քէլլույեանի հետ, որու խորհուրդները
մղիչ ուժ հանդիսացած են իր ամուսնի
նի ազգային եւ եկեղեցական բոլոր ծը-
րադիրներուն:

Պրն. Միսաք Գոյումճեան զբոս-
պատճառը եւ գլխաւոր բարերարը եղած
է ազգային հողի գնման, Հայաստան-
եայց Առաքելական Եկեղեցւոյ Ս. Ներ-
սէս Ենթահայի եկեղեցւոյ կառուցման,
եւ գաղութի ազգային մշակութային
սրահի կառուցման:

Իր նուիրումներուն եւ բարերա-
րութեան գլխաւոր գործը եղաւ Մոնթէ-
վիտէոյն ազգային դպրոցաշէնքի ծրա-
գրումն ու կառուցումը: Հակառակ Հ.
Բ. Ը. Միութեան Կեդրոնական Վարչա-
կան Ժողովի՝ փափաքին եւ որոշման,
որ վարժարանը կ'ուղէր իր անունը,
ինքն նախընտրեց Բարեգործականի հիմ-
նադիր Պօղոս Նուպար Փաշայի անու-
նով կոչել դպրոց, ալ ինչ հողաձեռք վրայ
ալ յաւերժացնելու համար Հայ Ժողո-
ւորի նուիրեալ դասակի անունը: Այ-
նուհետեւ Հ. Բ. Ը. Միութեան Կեդր-
ականութիւնը Տէր եւ Տիկին Միսաք եւ
Արփինէ Գոյումճեանները հաշակեց Հ.
Բ. Ը. Միութեան բարերար անդամ:
1976ին, հետահատելու համար իր

ազգային, եկեղեցական ծառայունէնդ
ամեայ գործունէութիւնը, Ամենայն
Հայոց Հայրապետ, Վազգէն Ա. զինք
պարգևատրեց Սուրբ Գրիգոր Լուսա-
ւորիչի Ա. կարգի շքանշանով եւ տիտղո-
սով:

Պրն. Գոյումճեանի սրտաւիրու-
նութեամբութիւնը սահման չունի: Բո-
լոր կեանքի ընթացքին «առողջ միտք
առողջ մարմին մէջ» նշանաբանին հե-
տեւող մը ըլլալով, եւ նմարելով որ
այդ իրականացնելու միջոցները կը
պակասին Մոնթէվիտէոնայ գաղութի ե-
րիտասարդներուն, ձեռնարկեց Միսաք
Գոյումճեան մարդաբանի շինութեան:
Մարդաբանի շինարարական աշխա-
տանքները արդէն աւարտած են, եւ
1978 Ապրիլին տեղի պիտի ունենայ
հանդիսաւոր բացումը:

Պրն. Միսաք Գոյումճեան ազգա-
յին կեանքը վստահեցաւ Հ. Բ. Ը. Մի-
ութեան, որ իր կարգին թիկունք կ'անդ-
նելով իրեն աշխուժացուց Մոնթէվի-
տէոնայ կեանքը, եւ քառասուն տարի-
ներու ընթացքին չեղած գործերը, կա-
տարուեցան: Ուրուկուայ գաղութը
միշտ եղած է Միսաք Գոյումճեանի
էդդին եւ ինք երբեք չէ զլացած իր
հայրական պարտականութիւնները կա-
տարել գաղութի բոլոր կազմակերպու-
թիւններուն եւ միութիւններուն:

Ս. ԵՆԴԵԱՆ ՏՈՆԵՐՈՒ
ԱՐԱՐՈՂՈՒԹԵԱՆՑ ԺԱՄԱՆԱԿԱՑՈՅՑ
Ս. ԳՐԻԳՈՐ ԼՈՒՍԱՒՈՐԻՉ
ՄԱՅՐ ԵԿԵՆՑԻՈՑ

Սկիզբ՝ առաւելեան ժամերկութեանց
կ. ա. ժամը 9, Ս. Պատարազ ժամը 10:

1 Յունուար 1978, ԿԻՐԱԿԻ ԱՄՆԱՌՈՐ

Կը պատարազէ եւ կը բարոյէ Արժ. Տէր
Շաւարշ Պաշայի Բահայ, Երկնցողը՝
Դատերը Վարդանանց:

Յաւարտ Ս. Պատարազի Գոհարանական
Մաղթանք վան շարապետութեան Ազգիս
Հայոց:

5 Յունուար 1978, Հիմնադրի ձրագալայց

Առաւելեան ժամերկութիւն եւ մատակա-
րարութ Ս. Հաղորդութեան յատկապէս դպրո-
ցականներու:

Երկնցող ժամը 5,30ին ժամերկութիւն,
Դատիչի ընթերցում, որոնց կը հետեւի Ան-
ժաւ Ս. Պատարազ: Պատարազի Տէր Վազգէն
Բահայ: Յետ Ս. Պատարազի Տնօրէնաց ա-
րարդութիւն Առաջնորդարանի Դահլիճին մէջ
նախադասութեամբ Պատ. Մրբազան Հօր:

6 Յունուար 1978, ՈՒՐԱԿՍ Տօն Աստուածա-
յայտմութեան

Հանդիսաւոր Ս. Պատարազ կը մատուցա-
նէ եւ Տօնական Պատգամ պիտի լսայ Հայր.
Պատ. Գեղ. Սրբազան Հայր:

Ս. Պատարազին կը յաջորդէ Զօրհնաց
Հոգեւոր Կարգի: Երկնցողը՝ Կոմիտաս Երգչ.
8 Յունուար 1978, ԿԻՐԱԿԻ

Յիշատակ Անուանկոչութեան

Կը պատարազէ եւ կը բարոյէ՝ Հոգւ. Տէր
Յարութիւն Մ. Վրդ. Մուշեան:

Յետ Ս. Պատարազի Խաղողօրհնէ:

Ծանօթ: Եկեղեցին կը յիշեցնէ բարե-
պաշտ ժողովուրդին, որ չմոռայ աւանդակն
իր ԽՂՎԿԻ սրտի տուրք Մայր եկեղեցիի
պայծառութեան եւ բարգաւաճութեան համար:

ԴԻՒԱՆ ԱՌԱՆՈՐԴԱՐԱՆԻ

Y antes de despedirnos hasta el año que viene...

... echemos una mirada retrospectiva hacia la trayectoria recorrida, y consideremos algo del camino a transitar; la prensa, así como los demás medios de expresión pública, implica un acto compartido: el periódico se manifiesta y en masa de lectores sigue un itinerario circular, volviendo al punto de partida, de manera tal que ambas partes son activas en el proceso. La publicación no solamente se relaciona con los lectores, sino, además, vincula a éstos entre sí.

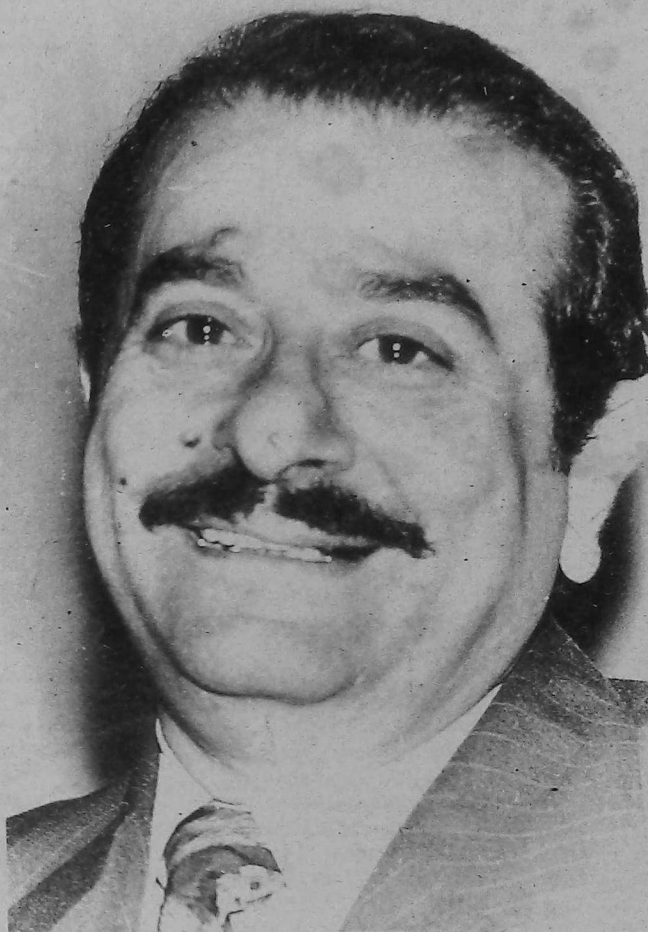
Los tiempos cambian y quien no se adapta a sus transformaciones, queda perimido; en nuestra era tecnológica, en la que la comunicación ocurre por satélites espaciales, era necesario que las colectividades armenias de América Latina tuvieran una prensa escrita moderna, ágil y seria. El crecimiento de las ciudades hace cada vez más difícil la comunicación humana, al punto que uno no tiene posibilidad ni para ver a sus allegados: el periódico se convierte así en un medio rápido para saber y hacer saber lo que está ocurriendo en el seno de nuestras colectividades. No se trata de una cuestión de nivel social: ligarse, vincularse, es ya una necesidad ineluctable, y esa es la finalidad que perseguimos al publicar los bautismos, casamientos, viajes, fallecimientos y donaciones, en el orden personal; y en lo institucional, la organización de actos celebratorios y conmemoraciones. La idéntica motivación tiene nuestro deseo de vincular a las colectividades armenias latinoamericanas con las del resto del mundo y —en especial— con la Madre Patria en todos sus aspectos.

La aparición de SARDARABAD

El impacto que provocó el surgimiento de SARDARABAD, llenó un claro tanto en lo formal como en el fondo esencial: nuestra voz tuvo un eco formidable compulsable por la creciente expansión de nuestra circulación. Calidad del papel, nitidez gráfica, composición por computadoras electrónicas, puntualidad en la distribución, profusión de fotografías, profundidad de ideas, actuales, de aplicación concreta a la vida diaria, expuestas con estilo claro y preciso, sin tono de proclama ni ironía, seriedad en las informaciones de instituciones —incluso de algunas que no comparten nuestro modo de pensar, y sin reciprocidad— todos estos factores contribuyen a definir nuestra categoría, nuestra posición de apertura y de liberación de dogmatismos caducos y de tabúes. Y, por ende, a ganar día a día, mayor cantidad de lectores y simpatizantes.

La labor realizada

Hemos enriquecido nuestro staff; nos proponemos ahora perfeccionar aún más la calidad de nuestras páginas —particularmente en armenio— e incrementar la cantidad de tirajes mensuales. Estimamos que la mayoría de nuestra colectividad, aun sintiéndose íntima y estrechamente vinculada a la vida armenia, lee con más facilidad en castellano que en armenio, hecho incontrovertible en todas las edades: reconocemos también que existe una buena parte de nuestra gente —más entre los mayores— que apetece la lectura en caracteres armenios; de la combinación de estos dos factores con-

• Nahabet Nahabetian

cluimos en que es más práctico publicar la mayor parte de nuestro periódico en castellano y, al mismo tiempo, dar cabida al pensamiento armenio expresado en idioma armenio.

La solución de la Cuestión Armenia, en sus frentes geográficos del Este y del Oeste, en cuanto a reclamos territoriales; y la reparación de los daños materiales y morales, es uno de nuestros más acendrados objetivos, por vía de la denuncia y la demanda públicas, dentro del marco de lo legal y moral.

Otro tópico que magnetiza nuestro interés es la educación: las actividades de nuestro colegio, sus progresos cuantitativos y cualitativos, sus fundamentos y objetivos.

Dedicamos la mayor parte del periódico al lector en general; y en especial a nuestros apasionados del deporte y a la mujer. Proyectamos, para lo futuro, brindar también un lugar regular para nuestros niños. Siempre que el espacio nos lo permite, ofrecemos poesías, en armenio o en traducciones al castellano.

Cada una de nuestras páginas refleja un metódico cuidado por proteger la unidad de la nacionalidad armenia por encima de las posibles divergencias que

podrían haber en el plano de las ideas: la conciliación, la armonía en el trato, el respeto en la forma de expresión y la búsqueda de puntos de contacto han sido constantemente la guía orientadora de nuestra conducta y seguirán siéndolo a lo largo de nuestra trayectoria.

Es esta la oportunidad para exhortar una vez más a las organizaciones armenias para que depongan sus divergencias accesorias, sin renunciar a sus convicciones fundamentales y para que en un espíritu hermanado festejemos unidos todas las fechas históricas de la Nación armenia, sin discriminaciones ni exclusiones. Olvidemos todo aquello que pueda separarnos y de una vez por todas unamos nuestras manos en una acción coordinada y lógica; tenemos fuerzas espirituales que separadas tienen una determinada medida y que unidas podrían multiplicarse en productividad.

Nuestras ideas y Ud.

Como lo expresáramos en las últimas editoriales, nuestras bases son el liberalismo, la adhesión a la Iglesia

Apostólica Armenia, y la democracia, la defensa de la familia y el reconocimiento a la Nación Argentina por la amplitud y largueza con que permite la difusión de nuestras ideas. Tenemos en nuestras manos un instrumento precioso: cuando observamos que nuestras instituciones reúnen a seiscientos o más chicos y muchachos, que en Montevideo se recaudan millones para una ayuda, que en San Pablo se donan cantidades fabulosas para obras de bien público, comprobamos que detrás de esos hechos hay un pueblo que desea actuar, participar, dar de sí mismo; es ese pueblo el que nos interesa; hasta aver Ud. nos conocía poco, no sabía exactamente cómo pensamos. Hoy experimenta una simpatía que acrece y que conocemos a través de lo que todos comentan acerca de nuestras páginas. Hemos terminado ya una etapa; las bases han sido echadas y ha llegado su hora: tome Ud. a su cargo las palancas de control y pase de su condición de espectador al puente de mando.

Comience su semana leyéndonos y pensándonos; informenos de los acontecimientos íntimos de su familia y los publicaremos; concurra a nuestras convocatorias, escribanos sus sugerencias. Bájese de ese tren que no llega nunca a destino; sin exageraciones, venimos a ofrecerle una meta determinada, al ritmo que exigen los tiempos, sin estridencias, presiones ni violencias morales. En 1978 Ud. leerá nuestras noticias con interés y espíritu analítico, aportará datos y observaciones; así se irá vinculando cada vez más a la colectividad y participará de sus actividades. Y juntos superaremos prejuicios y mejoraremos a la generación que nos obse va con sentido crítico.

La época de los monótonos papiros ha sido superada; ascienda al nivel al que lo invitamos. Comente nuestras notas con sus amigos, háganos llegar sus datos para que les enviemos ejemplares también a ellos; estamos decididos a una mayor expansión, para lograr la cual Ud. es una pieza clave e indispensable. Lea nuestras columnas a sus hijos; muchas de nuestras colaboraciones tienden a brindarle argumentos sólidos para llevarlos al convencimiento del prestigio de lo armenio en el mundo actual.

Difúndanlos

Aspiramos a aprovechar la energía de la tinta multiplicadora de ideas y noticias, orientándola hacia lo constructivo y positivo; detectamos, felices, un clima de evolución social e intelectual en nuestras colectividades y pretendemos satisfacer su necesidad de lectura. Queremos provocar en su seno un renacimiento vital y productivo, con imaginación y experiencia y basados sobre nuestra actualizada vocación humanística.

...Y ahora sí. ¡Feliz Año Nuevo y Navidad!

Enrique H. H. H.